
Konkluzje z posiedzenia Rady Europejskiej w Brukseli 25-26 marca 2010 r.

Rocznik Integracji Europejskiej nr 4, 335-340

2010

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

DOKUMENTY UNIJNE

Dok. 1.

Konkluzje z posiedzenia Rady Europejskiej w Brukseli 25–26 marca 2010 r.

RADA EUROPEJSKA Bruksela, 26 marca 2010 r. (OR. en) EUCO 7/10 CO EUR 4 CONCL 1 PISMO PRZEWODNIE Od: Sekretariat Generalny Rady Do: Delegacje
Dotyczy: RADA EUROPEJSKA 25–26 MARCA 2010 r. KONKLUZJE
Delegacje otrzymują w załączeniu konkluzje Rady Europejskiej (25–26 marca 2010 r.).

Rada Europejska omówiła nową strategię Unii Europejskiej na rzecz zatrudnienia i wzrostu gospodarczego. Uzgodniła najważniejsze elementy tej strategii, w tym kluczowe cele, które doprowadzą do jej realizacji, jak również przyjęła ustalenia dotyczące jej lepszego monitorowania. Szefowie państw lub rządów przeprowadzili również wymianę poglądów na temat konkurencyjności, która jest istotnym aspektem perspektyw wzrostu w Europie, a także omówili stan przygotowań do następnego szczytu grupy G20. Jeśli chodzi o zmianę klimatu, Rada Europejska stwierdziła, że należy obecnie nadać negocjacjom nowy impuls i zaplanowała kolejne działania.

I. EUROPA 2020: NOWA EUROPEJSKA STRATEGIA NA RZECZ ZATRUDNIENIA I WZROSTU GOSPODARCZEGO

1. W ostatnich dwóch latach mieliśmy do czynienia z najcięższym kryzysem gospodarczym na świecie od lat 30. XX wieku. Kryzys ten zniwelował znaczną część postępów poczynionych od 2000 roku. Mamy teraz do czynienia z nadmiernym zadłużeniem, spowolnionym wzrostem strukturalnym i wysokim bezrobociem. Sytuacja gospodarcza się poprawia, ale ożywienie gospodarcze jest wciąż kruche.

2. Odbudowa makroekonomicznej stabilności i przywrócenie równowagi finansów publicznych są podstawowymi warunkami wzrostu gospodarczego i zatrudnienia. Jak uzgodniono w grudniu 2009 roku, w tym względzie ważne będzie odstępianie od nadzwyczajnych środków wspierających przyjętych do walki z kryzysem, gdy tylko ożywienie gospodarcze będzie ugruntowane.

3. Reformy strukturalne są kluczowe dla silnego i trwałego ożywienia gospodarczego oraz dla zachowania zrównoważonego charakteru naszych modeli społecznych. Zagrożone są miejsca pracy i dobrobyt społeczny. Jeżeli nie będziemy działać, Europa utraci swoją pozycję. Wskazanie dalszego sposobu działania należy do Rady Europejskiej.

4. UE potrzebuje nowej strategii opartej na zwiększonej koordynacji polityk gospodarczych, tak aby zapewnić większy wzrost gospodarczy i zatrudnienie. W następstwie

komunikatu Komisji pt. „Europa 2020: Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” oraz dyskusji przeprowadzonych na forum Rady Rada Europejska uzgodniła następujące elementy tej nowej strategii, która zostanie formalnie przyjęta w czerwcu.

5. Nasze działania muszą być bardziej skoncentrowane, aby zwiększyć konkurencyjność, produktywność, potencjał wzrostu i konwergencję gospodarczą Europy:

- a) Nowa strategia skupi się na kluczowych obszarach, w których potrzebne są działania: wiedza i innowacje, bardziej zrównoważona gospodarka, wysoki poziom zatrudnienia i włączenie społeczne.
- b) Rada Europejska uzgodniła następujące wymierne cele, które są wspólnymi celami przyświecającymi działaniom państw członkowskich i Unii: dążenie do osiągnięcia wskaźnika zatrudnienia w wysokości 75% wśród kobiet i mężczyzn w wieku 20–64 lat, w tym poprzez zwiększanie zatrudnienia młodzieży, osób starszych i pracowników nisko wykwalifikowanych oraz skuteczniejszą integrację legalnych migrantów; poprawa warunków prowadzenia działalności badawczo-rozwojowej, w szczególności z myślą o tym, aby łączny poziom inwestycji publicznych i prywatnych w tym sektorze osiągnął 3% PKB; Komisja opracuje wskaźnik, który będzie odzwierciedlał intensywność działalności badawczo-rozwojowej i innowacyjnej; zmniejszenie emisji gazów cieplarnianych o 20% w porównaniu z poziomami z roku 1990; zwiększenie do 20% udziału energii odnawialnej w ogólnym zużyciu energii; oraz dążenie do zwiększenia efektywności energetycznej o 20%; UE zdecydowana jest podjąć decyzję o osiągnięciu do 2020 roku 30-procentowej redukcji emisji w porównaniu z poziomami z 1990 roku, co będzie jej warunkową ofertą względem globalnego i kompleksowego porozumienia dotyczącego okresu po 2012 roku, o ile inne kraje rozwinięte zobowiążą się do porównywalnych redukcji emisji, a kraje rozwijające się wniosą wkład na miarę swoich zobowiązań i możliwości; podniesienie poziomu wykształcenia, zwłaszcza poprzez dążenie do zmniejszenia odsetka osób zbyt wcześnie kończących naukę oraz poprzez zwiększenie odsetka osób mających wykształcenie wyższe lub równoważne; uwzględniając wniosek Komisji, w czerwcu 2010 roku Rada Europejska ustali wskaźniki liczbowe dla tych celów; propagowanie włączenia społecznego, w szczególności przez obniżenie poziomu ubóstwa. Należy prowadzić dalsze prace nad przygotowaniem właściwych wskaźników. Rada Europejska zajmie się ponownie tą kwestią na posiedzeniu w czerwcu 2010 roku.

Powyższe cele obejmują główne obszary, w których konieczne jest szybkie podjęcie działań. Cele te są powiązane między sobą i wzajemnie się uzupełniają. Pomogą one ocenić postępy osiągnięte w realizowaniu przedmiotowej strategii. Niektóre z tych celów zawarte są w unijnym prawodawstwie, pozostałe natomiast nie mają charakteru regulacyjnego i nie wiążą się z podziałem obciążenia; odzwierciedlają one wspólne dążenie, które należy realizować, łącząc działania na szczeblu krajowym i unijnym.

- c) W świetle tych wymiernych celów państwa członkowskie ustalą swoje cele krajowe, uwzględniając swoje pozycje wyjściowe i uwarunkowania krajowe. Zrobią to zgodnie z krajowymi procedurami podejmowania decyzji w porozumieniu z Komi-

- sją, tak aby ocenić spójność z wymiernymi celami UE. Wyniki tego dialogu zostaną przeanalizowane przez Radę do czerwca 2010 roku.
- d) Nowa strategia będzie dotyczyć głównych przeszkód powstrzymujących wzrost na szczeblu krajowym i unijnym, w tym przeszkód, które są związane z działaniem rynku wewnętrznego i infrastruktury.
 - e) Państwa członkowskie opracują krajowe programy reform określające szczegółowo działania, które będą podejmowane, aby zrealizować nową strategię, ze szczególnym naciskiem na działania służące realizacji celów krajowych, jak również na środki mające wyeliminować przeszkody, które powstrzymują wzrost na szczeblu krajowym.
 - f) Komisja będzie dalej opracowywać i przedstawiać Radzie działania, które proponuje podjąć na szczeblu UE, zwłaszcza w drodze projektów przewodnich.
 - g) Wszystkie wspólne polityki, w tym wspólna polityka rolna i polityka spójności, będą musiały wspierać strategię. Zrównoważony, wydajny i konkurencyjny sektor rolny wniesie znaczny wkład w nową strategię i pozwoli uwzględnić wzrost gospodarczy i potencjał zatrudnienia na obszarach wiejskich przy zapewnieniu uczciwej konkurencji. Rada Europejska podkreśla znaczenie promowania spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej, jak również rozwijania infrastruktury, aby przyczynić się do powodzenia nowej strategii.
 - h) Strategia będzie miała silny wymiar zewnętrzny, aby zagwarantować, że instrumenty i polityki UE będą wykorzystywane w celu promowania na arenie światowej naszych interesów i poglądów, dzięki udziałowi w otwartych i sprawiedliwych rynkach na całym świecie.
6. Skuteczne mechanizmy monitorowania są kluczem do udanej realizacji strategii:
- a) W oparciu o monitorowanie prowadzone przez Komisję i prace przeprowadzone w Radzie Rada Europejska będzie raz do roku dokonywać ogólnej oceny postępów w realizacji strategii osiągniętych zarówno na szczeblu UE, jak i na szczeblu krajowym. Jednym z podstawowych wskaźników postępu jest zwiększenie produktywności. Postępy makroekonomiczne, strukturalne i w zakresie konkurencyjności będą analizowane jednocześnie, wraz z oceną ogólnej stabilności finansowej w oparciu o wkład Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego.
 - b) Rada Europejska będzie regularnie organizować debaty poświęcone rozwojowi sytuacji gospodarczej i głównym priorytetom strategii. W październiku 2010 roku zajmie się kwestią badań i rozwoju, w szczególności przeanalizuje, jak w świetle obecnych wyzwań zwiększyć potencjał Europy w zakresie innowacji. Na początku 2011 roku omówi politykę energetyczną, a także sposób, w jaki polityka ta może najlepiej wspierać przejście do efektywnej gospodarki niskoemisyjnej oraz większego bezpieczeństwa dostaw.
 - c) Ogólna koordynacja polityki gospodarczej zostanie wzmocniona dzięki lepszemu wykorzystaniu instrumentów przewidzianych w art. 121 Traktatu (TFUE).
 - d) Wzmocniona zostanie koordynacja na poziomie strefy euro, tak aby zająć się wyzwaniami stojącymi przed tą strefą. Korzystając z nowych instrumentów koordynacji gospodarczej przewidzianych w art. 136 Traktatu (TFUE), Komisja przedstawi do czerwca 2010 roku wnioski w tym względzie.

- e) UE powinna skoncentrować się na pilnych wyzwaniach związanych z konkurencyjnością i zmianami dotyczącymi bilansu płatniczego. Rada Europejska powróci do tej kwestii w czerwcu 2010 roku.
- f) Należy lepiej zsynchronizować składanie sprawozdań i ocenę w zakresie krajowych programów reform oraz programów stabilności i konwergencji, tak aby zwiększyć ogólną spójność doradztwa politycznego udzielanego państwom członkowskim. Instrumenty te będą jednak wyraźnie rozdzielone. W pełni zachowany zostanie integralny charakter paktu stabilności i wzrostu, jak również szczególne zadanie Rady ECOFIN polegające na nadzorowaniu jego wdrażania.
- g) Ścisły dialog między państwami członkowskimi a Komisją pomoże zwiększyć jakość nadzoru i propagować wymianę najlepszych praktyk. Może to obejmować organizowanie spotkań ekspertów zarówno z Komisji, jak i z państw członkowskich, w celu analizy sytuacji.
- h) Zasadnicze znaczenie dla zapewnienia wiarygodnego i skutecznego monitorowania będzie mieć zagwarantowanie jakości i wiarygodności danych statystycznych oraz ich terminowego przekazywania przez krajowe urzędy statystyczne. W tym zakresie należy szybko podjąć decyzję w sprawie wniosków Komisji.
- i) Utrzymana będzie ścisła współpraca z Parlamentem Europejskim i innymi instytucjami UE. Aby zwiększyć poczucie współodpowiedzialności za strategię, zaangażowane zostaną krajowe parlamenty państw członkowskich, partnerzy społeczni, regiony i inne zainteresowane podmioty.

7. Rada Europejska zwraca się do Przewodniczącego Rady Europejskiej, by we współpracy z Komisją powołał grupę zadaniową, w której skład będą wchodzić przedstawiciele państw członkowskich, rotacyjnej prezydencji i EBC, i która jeszcze przed końcem bieżącego roku – po przeanalizowaniu wszystkich możliwości wzmocnienia ram prawnych – przedstawiłaby Radzie środki niezbędne do osiągnięcia celu polegającego na ulepszeniu ram wychodzenia z kryzysu i zwiększeniu dyscypliny budżetowej.

8. Wymagane są szybkie postępy we wzmacnianiu regulacji sektora finansowego i nadzoru finansowego zarówno w ramach UE, jak i na forach międzynarodowych, takich jak G20, przy zapewnieniu równych szans na szczeblu globalnym. Szczególnie potrzebne są postępy w kwestiach takich, jak wymogi kapitałowe; instytucje systemowe; instrumenty finansowe stosowane w zarządzaniu w sytuacji kryzysowej; zwiększenie przejrzystości rynków instrumentów pochodnych i rozważenie szczególnych środków w odniesieniu do swapów ryzyka kredytowego na instrumenty skarbowe; oraz realizacja uzgodnionych na szczeblu międzynarodowym zasad dotyczących premii w sektorze usług finansowych. Komisja przedstawi wkrótce sprawozdanie na temat możliwych innowacyjnych źródeł finansowania, takich jak globalny podatek od transakcji finansowych.

9. Wymaga to od UE szybkich wewnętrznych postępów we wszystkich tych kwestiach. W szczególności należy na czas dokończyć prace nad nowymi europejskimi ramami nadzoru finansowego, aby Europejska Rada ds. Ryzyka Systemowego i trzy europejskie organy nadzoru rozpoczęły działalność na początku 2011 roku.

10. Rada i Komisja przygotowują na posiedzenie Rady Europejskiej w czerwcu 2011 roku, przed szczytem w Toronto, sprawozdanie dotyczące tych kwestii.

II. ZMIANA KLIMATU: NADANIE NOWEGO KIERUNKU NASZYM DZIAŁANIOM PO SZCZYCIE W KOPENHADZE

11. Globalne i kompleksowe, wiążące prawnie porozumienie pozostaje jedynym skutecznym sposobem osiągnięcia uzgodnionego celu polegającego na ograniczeniu wzrostu temperatury na świecie do 2°C powyżej poziomu sprzed epoki przemysłowej. Na podstawie konkluzji wypracowanych przez Radę w dniach 15 i 16 marca 2010 r. i z uwzględnieniem komunikatu Komisji z dnia 9 marca 2010 r. należy obecnie nadać nowy impuls międzynarodowemu procesowi negocjacyjnemu.

12. Należy zastosować podejście etapowe wykorzystujące porozumienie kopenhaskie, które należy szybko wdrożyć:

- a) W pierwszej kolejności na najbliższych posiedzeniach w Bonn należy ustalić harmonogram dalszego prowadzenia negocjacji. Należy skupić się na włączeniu wytycznych politycznych porozumienia kopenhaskiego w różne dokumenty negocjacyjne.
- b) Rezultatem spotkania COP 16 w Cancún powinny być przynajmniej konkretne decyzje włączające porozumienie kopenhaskie w proces negocjacyjny ONZ i dotyczące nierozstrzygniętych kwestii, w tym w odniesieniu do przystosowywania, leśnictwa, technologii oraz monitorowania, sprawozdawczości i weryfikacji.

13. UE jest gotowa odgrywać swoją rolę w tym procesie:

- a) UE i jej państwa członkowskie będą realizować zobowiązanie, aby w latach 2010–2012 przeznaczać rocznie 2,4 miliarda EUR na szybką pomoc finansową, nie licząc wkładów innych kluczowych podmiotów, oraz w ramach realizacji porozumienia kopenhaskiego. Szybka realizacja tego zobowiązania będzie kluczowa. W tym celu UE rozpocznie konsultacje na temat praktycznych sposobów wdrażania szybkiej pomocy finansowej w konkretnych dziedzinach. UE i jej państwa członkowskie przedstawią na sesji UNFCCC, która odbędzie się w maju/czerwcu 2010 roku, wstępny stan realizacji swoich zobowiązań i przekażą w Cancún skoordynowane sprawozdania na temat realizacji, a następnie będą to robić co roku.
- b) UE i inne kraje rozwinięte zobowiązały się wspólnie mobilizować środki, które do 2020 roku osiągną pułap 100 miliardów USD rocznie, aby pomóc krajom rozwijającym się w walce ze zmianą klimatu. W perspektywie długoterminowej kwestię wkładów finansowych należy postrzegać w kontekście znaczących i przejrzystych działań, które kraje rozwijające się mają podjąć, aby łagodzić zmianę klimatu; należy również przywrócić się ogólnemu bilansowi światowych starań na rzecz walki ze zmianą klimatu.
- c) Rada Europejska pozostaje mocno zaangażowana w proces UNFCCC. Popiera starania podejmowane na rzecz zwiększenia jego skuteczności. Ponieważ do posiedzenia w Cancún nie zostało dużo czasu, proces ten mógłby być z pożytkiem uzupełniony i wspierany przez dyskusje w innych konfiguracjach i na temat konkretnych kwestii.
- d) UE zwiększy działania ukierunkowane na państwa trzecie. Uczyni to przez zajęcie się kwestiami zmiany klimatu na wszystkich posiedzeniach regionalnych i dwustronnych, w tym podczas posiedzeń na szczycie, jak również na innych forach, jak np. G20. Prezydencja i Komisja zaangażują się w aktywne konsultacje z innymi partnerami i niezwłocznie złożą z nich sprawozdanie Radzie.

e) Należy wykorzystać możliwości współpracy, w tym z partnerami przemysłowymi, w dziedzinach takich jak zielone technologie i normy oraz techniki weryfikacji. W kwestiach, które mogą mieć znaczenie w debacie dotyczącej zmiany klimatu, należy szybko zidentyfikować wspólne interesy z krajami wschodzącymi.

14. Należy pilnie odwrócić utrzymujące się tendencje utraty różnorodności biologicznej i degradacji ekosystemów. Rada Europejska będzie działać na rzecz długoterminowej wizji różnorodności biologicznej 2050 i celu na rok 2020 przedstawionych w konkluzjach Rady z 15 marca 2010 r.

15. Przewodniczący Rady Europejskiej zapowiedział, że we wrześniu 2010 roku zwoła specjalne posiedzenie Rady Europejskiej z udziałem ministrów spraw zagranicznych w celu przedyskutowania sposobu, w jaki Unia może zacieśnić współpracę ze swoimi strategicznymi partnerami w kwestiach globalnych. Vítor Constâncio został powołany przez Radę Europejską na stanowisko wiceprezesa EBC. Rada zatwierdziła również strategię bezpieczeństwa wewnętrznego.

Załącznik

NOWA EUROPEJSKA STRATEGIA NA RZECZ ZATRUDNIENIA I WZROSTU GOSPODARCZEGO: KOLEJNE KROKI

- a) Biorąc pod uwagę wymierne cele UE, Komisja niebawem przedstawi, zgodnie z Traktatem, wnioski dotyczące bardziej ukierunkowanych zintegrowanych wytycznych, w tym wytycznych w sprawie polityki zatrudnienia, oraz ogólnych wytycznych polityki gospodarczej. Wytyczne te będą omawiane przez Radę, tak aby po konsultacjach z Parlamentem Europejskim i innymi instytucjami na temat wytycznych w sprawie polityki zatrudnienia mogły one zostać zatwierdzone na posiedzeniu Rady Europejskiej w czerwcu 2010 roku.
- b) Komisja określa główne przeszkody powstrzymujące wzrost gospodarczy na szczeblu UE, które zostaną omówione na forum Rady; to samo w ścisłej współpracy z Komisją zrobią na swoim szczeblu państwa członkowskie. Na posiedzeniu w czerwcu 2010 roku Rada Europejska podsumuje te prace, tak aby można było je uwzględnić przy sporządzaniu krajowych programów reform.
- c) Krajowe cele, określone w pkt 5 lit. c) niniejszych konkluzji, należy przekazać na czas, tak aby można było je uwzględnić przy sporządzaniu krajowych programów reform.
- d) W pierwszym roku nowej strategii państwa członkowskie przedstawią jesienią 2010 roku swoje krajowe programy reform wyznaczające szczegółowo działania, które podejmą w celu realizacji strategii. Powinny one w ramach zachęt do reform uzyskać pełne wsparcie dzięki mobilizacji wszystkich właściwych instrumentów UE, w tym innowacyjnych instrumentów finansowych we współpracy z grupą EBI.
- e) Komisja przedstawi do października 2010 roku działania wymagane na szczeblu UE, aby zrealizować nową strategię, zwłaszcza w drodze projektów przewodnich.
- f) Rada lepiej zsynchronizuje procesy, mając na uwadze zapewnienie ogólnej spójności doradztwa politycznego udzielanego państwom członkowskim.